

Tid siden et lignende Lovforslag forelaa i Landsstinget, i hvilket der ikke var Tale om nogen kongelig Stadfæstelse, og heller ikke nogen Bestemmelse om, at der skulde stiftes en egen Kirkebygning, fik dette Forslag desuagtet paa det Allernærmeste Halvdelen af Stemmerne for sig, saa at der dog er nogen Udflugt til, at Landsstinget nu, da der er steet en saa betydelig Indskrænkning i Lovforslaget, og nu, da Forholdene i det Hele taget i Landet endnu mere have viist Nødvendigheden af at faae en saadan Lov, vil gaae ind derpaa, og i alt Fald, hvis det ikke skulde kunne gaae ind paa Forslaget i et enkelt Punkt, da vil vise det tilbage til os. Ogsaa det har sit Ansvar at bære, som vi ikke skulde tage fra det. Jeg troer derfor, at den hele Frygt, som opstilles imod os af Hensyn til Landsstinget, er ugrundet. Jeg har endogsaa det Haab, at det vil finde, naar Forslaget her bliver vedtaget, at det er baade billigt og nødvendigt, og at det vil forene sine Ønsker med vore om, at den ærede Missioner paany vil tage Sagen under Overveielse og see, om han ikke, efterat den kongelige Stadfæstelse er kommen til, skulde kunne gaae ind paa den lille Forandring med Hensyn til de theologiske Candidater, der dog ikke kan indeholde nogensomhelst Fare, saasnart han har det i sin Haand at nægte Stadfæstelse til Hvem somhelst, der bliver indstillet af vedkommende Menighed.

Formanden: Det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds har Ordet.

Spønsker: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Carlsen) har Ordet.

Carlsen: Jeg troer i det Hele, at jeg tør antage, at denne Sag er bleven omtrent uddebatteret. Jeg har derfor kun forlangt Ordet for at gjøre Rede for, hvorledes jeg agter at stemme, hvilket jeg troer, at mine Optræder ved anden Behandling have givet særlig Anledning til, idet jeg da udtalte mig saaledes, at de ærede Medlemmer ikke kunne vide,

om jeg vil stemme for eller imod Loven, ifald Bestemmelsen om, at theologiske Candidater kunne komme med paa Valg, gik ud. Jeg skal dog først tillade mig at bemærke ligeoverfor de Endringsforslag, som ere stillede af 15 ærede Medlemmer under Nr. 1, 3 og 5, at jeg ikke vil kunne stemme for noget af dem, og det er navnlig, fordi de ere stillede kun under Forudsætning af, at Lovforslaget ikke vil blive til Lov. Man har betegnet det saaledes, at hvis Loven blev gjort om til en Fremtidslov, saa agtede man at fastholde disse Endringsforslag, men hvis ikke, da vilde man tage dem tilbage. Men hvorfor man skulde belemlre en Fremtidslov med saadanne Vedtagelser, forstaaer jeg slet ikke, thi for det Første er det ganske klart, at en saadan Vedtagelse kan paa ingen Maade binde en følgende Rigsdag, ja, saadanne Vedtagelser kunne ikke engang binde de ærede Medlemmer, som have været med at foreslaae dem, endfise os Andre, som vilde være med at vedtage dem. Nei, mine Herrer! jeg er af den Overbeviisning, at hvis man ikke nu begynder efterhaanden at ordne disse Forhold, da vil en Fremtidslov faae et ganske andet Indhold end det, der indeholdes i disse Bestemmelser. Jeg kan derfor ikke være med at stemme for nogen af dem. Naar jeg nu har sagt dette, er det paa ingen Maade, fordi jeg venter store eller heftige Bevægelser, Bevægelser, som skulde tvinge Regjeringen ind paa gennemgribende Forandringer; nei, paa ingen Maade, i den Henseende nærer jeg ingen Frygt, ligesaa lidt som jeg nærer nogen Frygt for den Reaction, som et andet æret Medlem (Nyholm) omtalte som en Mulighed. Nei, jeg venter ganske simpelt, at Kirkestyrelsen dog med det Første vil faae Syn for, hvad der maa skee i Kirkens virkelige Interesse. Det venter jeg, og det haaber jeg, og jeg troer derfor, at vi, hvis man ikke nu skulde bestemme sig til saa smaat at begynde paa Reformen, ganske vist kunde vente, at det ikke vil være mange Aar, førend vi faae en Kirkebestyrelse, der vil faae Syn for, at det er nødvendigt at give en større Frihed i Folkekirken, end der er, og som derfor vil tage Sagen i sin Haand. Men naar det steer, vil man ikke blive staaende ved saadanne smaa Pillebestemmelser, som